

عنوان مقاله:

بررسی جهت قرارگیری حیاط مرکزی درمیزان آسایش حرارتی ساکنان منطقه با رویکرد پایدار اقلیمی نمونه موردی خانه طباطبایی

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

حسن سجادزاده - استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه بوعلی سینا همدان ایران

مجید شیرازی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک ایران

رضا امیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک ایران

خلاصه مقاله:

در معماری مدرن امروزی ساختمان ها به واسطه پیشرفت تکنولوژیکی مرتفع شده رفته رفته روش های بومی سازگار با طبیعت فراموش شدند و بناها به واسطه تکنولوژی، بدون توجه به انسان و همسازی با طبیعت خلق شدن ولی در حال حاضر، رویکردهای جدید در ایران توجه چندانی به هم جواری طبیعت ندارند. و آگاهی به همین مسئله معماری پایدار را در مجموعه مباحث توسعه پایدار حائز اهمیت کرد. با مطالعه در معماری مناطق گرم و خشک نظیر شهر کاشان به نحوه تعامل انسان بومی با محیط در می یابیم که تفکر پایدار محور نیست. معماری این مناطق به گونه ای طراحی شده است که با اصول پایداری همگرا است و در این میزان آسایش اقلیمی نقش به سزایی دارد. از این رو د این پژوهش به تبیین نقش حیاط مرکزی در معماری بومی با طول پایداری می پردازیم و در خانه طباطبایی در کاشان مورد ارزشیابی قرار می دهد. در مسیر پژوهش اشاره به اصول پایداری و خانه طباطبایی با طول پایداری مورد بحث قرار می گیرد. نتایج حاصل از تحقیق، یعنی ساختار حیاط مرکزی نه تنها خودش پایداری محور است بلکه به پایداری در معماری بومی به مدد این ساختار فراهم شده است. نتایج نشان می دهد که از عناصر طبیعی در معماری سنتی نواحی گرم و خشک این گونه بناها را در بناهای پایدار قرار می دهند

کلمات کلیدی:

معماری، پایدار، حیاط مرکزی، خانه طباطبایی، کاشان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395512>

